

GAZETE YBFL

SAYI 35

26.11.2021

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ KUTLU OLSUN!

24 Kasım Öğretmenler Günü etkinlikleri çerçevesinde okulumuzda görev yapan öğretmenlerimiz ve idarecilerimiz ile yemekli toplantıda buluştuk.

Yemek sonrası okulumuzdan emekli olan Fizik Öğretmenimiz İhsan Aras'a plaket ve hediyelerini Okul Müdürümüz İsmail Boğa takdim etti.

Okul Aile Birliğimiz tarafından öğretmenlerimize özel hazırlanan hediyelerin takdimi ile program sona erdi.

Başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm öğretmenlerimizin öğretmenler gününü kutlar, programda emeği geçen öğretmenlerimize ve başta Okul Aile Birliği Başkanımız Hüseyin Seyyar olmak üzere yönetim kurulumuza teşekkür ederiz.

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Engin Güntepe
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazım Kontrol Ekibi

*Esmâ Ketenci 12/D
Mete Şenyer 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B*

Yazarlar

*Şükran Aydın
Şevval Çınar 9/A
Efsa Çeliktöz 9/B
Azra Nur Delikkaya 9/B
Berrak Günçe 10/B
Enes Çağlayan 10/B
Elif Önel 12/B*

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Öğretmenler Günü münasebeti ile gerçekleştirilen kompozisyon yarışmalarında il ve ilçe çapında derece alan öğrenciler YBFL'den Şevval Çınar'ın öğretmenlerimize mesajını sizlere iletiyoruz

BUGÜNÜN YARINLARI

Ben daha minicikken okula başlamıştım. İlk defa evimden başka bir yerde, tek başıma kalmıştım. Çevremde bir sürü insan vardı. Tanımadığım, bilmediğim insanlar... Yapayalnız hissediyordum. Garip hissettiriyordu her sabah okula gidip o tahta sıralarda oturmak. Tabii bir süre sonra alışmış, yeni arkadaşlar edinmişim. Her gün eve geldikten sonra heyecanla günümü anlatıyordum. Dilimden düşmeyen bir isim vardı: Öğretmen...

Okula başlayıp onu gördüğüm ilk günden beri hayrandım öğretmenime. İnanılmaz bir çabası vardı. Her gün bize yeni bir şeyler öğretmek için gayret ediyordu. Eve geri gitmek istediğimizde, evimizi özlediğimizde tıpkı bir anne şefkatiyle bağrına basıyordu bizi. Umut dolu bir insandı. Gelecekte, gelecek kuşaklardan büyük ümitleri vardı. Bu ülkenin yarınlarının aydınlık olması için cehaletle savaşıyordu. "Bu ülkenin geleceği sizsiniz." diyordu hep, belki de bu yüzden aylarını, yıllarını öğretmenlik yaparak geçirmişti. Kendisi için değil, ilerde birilerine, bir şeylere, geleceğe fayda sağlayacak bireyler yetiştirmek için çalışıyordu. En önemlisi de bizim bir şeyler başarabileceğimize olan inancıydı. Bugünleri güzel geleceklere taşımaktı bütün gayreti.

Benim bugünde, dün ve yarınlarımda yaptığım bütün güzel şeylerde öğretmenimin payı var. Çünkü hayatımda öğrendiğim bildiğim birçok şeyi o öğretti bana. İlk fırsatta vazgeçmeyi değil hayatta bir şeyleri kazanmak için çabalamam gerektiğini gösterdi bana. İçimdeki iyiliği ve umudu o yeşertti. Bugün daha iyi anlıyorum öğretmen kelimesinin anlamını. Öğretmen, geleceğin umudu demektir. Aslında öğretmen, bugünlerin yarınları, güzel günler demektir.

Öğretmenlerimiz için yılda sadece bir gün kutlanıyor. Fakat yarınlarımızı şekillendiren bu güzel insanların bize verdiği emekler, sadece bir gün değil, her daim hatırımızda olmalı. Öğretmenlerimiz bugünlere kadar iyi ki vardı. Eminim ki bundan sonra da her konuda yanımızda olacaklar. Bu günlere gelmemizde en büyük emektarımız olan öğretmenlerimizin öğretmenler günü kutlu olsun.

Şevval Çınar 9/A

İNSANLIĞIN YENİ BİR VERSİYONU : MAYMUNLAR GEZEGENİ

KİTAP İNCELEME

Selam Gençler!
Bugün gazetemizin eski sayılarında da yapılmış olan kitap tanıtımlarına bir yenisini daha ekleyerek size “Maymunlar Gezegeni” adlı, son zamanlarda okumuş olduğum kitabı anlatacağım. Bir bilim-kurgu klasiği olan bu kitabı okumanızı şiddetle öneririm. İçerisinde güzel bir konuya değindiğini ve gayet anlaşılır bir dille yazıldığını düşünüyorum.

Maymunlar Gezegeni, “Maymunlar Cehennemi” ve diğer birçok sinema uyarlamasının ilham kaynağı olmuş ve aslında insanlığın en derin korkularından birini anlatmaktadır. Hikayemiz çok da uzak olmayan bir gelecekte üç uzay gezgininin verimli ormanları, yaşanabilir iklimi ve temiz havasıyla Dünya'ya fazlasıyla benzeyen bir gezegene iniş yapmasıyla başlar. Bu gezegen her yönüyle kusursuz gözükse de aslında hiçbir şey görüldüğü gibi değildir.

Gerçeğin çok geçmeden açığa

Azra Nur Delikkaya 9/B

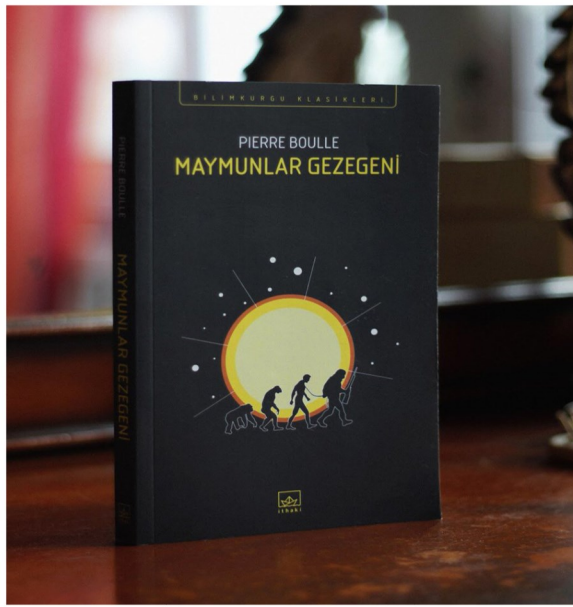
çıkmasıyla bu gezegendeki insanların vahşiyken, uygar maymunların onların efendileri olduğu ortaya çıkar. Henüz maceranın başında yol arkadaşlarından kopup tek başına mücadele etmek zorunda kalan baş karakterimiz *Ulysse Mérou*, bu cennet görünümlü cehennemden kurtulmanın yollarını tek başına bulmaya çalışır ama tabii ki de bazı zorluklar onu beklemektedir. Akıl ve mantık sahibi olduğu ve uygar bir insan topluluğundan geldiği için bu yeni gezegendeki durum onu çok şaşırtmış ve aslında kendi türünden olan bu insanları vahşi bir canlı olarak görmek, onların hayvan muamelesi görmesine şahit olmak, onu derinden etkilemiştir. Bunun sonucunda artık Ulysse'in tek bir amacı olmuştur: Kendisinin düşünebilen bir varlık olduğunu o gezegenin vatandaşlarına kanıtlayacak ve insan ırkını bu esaretten kurtaracaktır?

Benim kanaatimce bilim-kurgu kitapları çoğunlukla dis-

topik bir evrende geçen ve okuyucunun gelecek hakkında korku dolu düşünceler içinde kaybolmasını hedefleyen eserlerdir. Fakat Boule'nin bundan yarım asır önce, 1963 yılında, kaleme aldığı kitapta yazarın derdi, bu gezegende ki akıl sahibi tek varlığın insan olamayacağı ihtimalinin ne kadar yüksek olduğunu okuyucuya hissettirmek. Hatta bana göre Maymunlar Gezegeni'nin daha büyük bir amacı var: Bir şekilde okuyucunun, insanın kibri ve hakimiyet duygusu üzerine düşünmesine yol açarak içsel bir yolculuk yaşatmak. İşte bu yönüyle kitap, bence bilim-kurgu tarihinin en ürkütücü ve gerçekçi eseri haline geliyor.

Yani aslında kitap maymunlar üzerinden insanın kibrine ve bencilliğine büyük darbeler indiriyor. Ayrıca kitap, kapağıyla bile okuyucu-

yu çekebilecek türde olduğunu gösteriyor. Evrim sürecinin klasik görselini alıp sonuna tasmalı bir insan ve ona hükmeden bir maymun eklemek gerçekten çok başarılı bir iş olmuş. Kapak tasarımcısına da buradan övgülerimi iletmek istiyorum.

Bunların yanı sıra maymunlar arasındaki göreceli sınıf farklılıklarının da iyi ayarlandığını söylemek gerek. Gücü ve parayı kullanan, çok akıllı olmasalar da girişimcilikleriyle dünyayı yöneten goriller hepimize oldukça tanıdık geliyor olmalı. Uzun kollarını yere sürüyerek yürüyen ve öğrendikleri ezber bilgileri tekrarlayan, gelişime kapalı ama bir şekilde saygınlık kazanmış orangutanlar da öyle. Akılcı şempanzelerin tüm çabalarına rağmen orangutanların otoritelerini yıkamaması ve gorillerin gücüne erişilememesi ise insanlığın en büyük sorunlarından birine oldukça naif bir şekilde dokunuyor. Okuduğum en iyi bilim-kurgu kitaplarından biri olan bu eseri tekrar ve tekrar okumanızı, okutmanızı öneririm.

Azra Nur Delikkaya 9/B

MASUMİYET

DENEME

Şükran Aydın/ Almanca Öğretmeni

“İyi ki öğretmen olmuşum.”

İnsan belli bir yaşa geldiğinde geçmişle yaşamaya başlar. Geleceğe dair umutları kalmadıkça, hayal kuramaz hale geldikçe, tersine bir tekrar yaşayış başlar zihninde. Dün bitmeyen bir hazine gibi, bıkmadan yenen güzel bir yemek gibi, iki yanı ağaçlarla sıralı aşıklar yolu gibi derinlere doğru uzar gider. İnsan geçmişinden kopamaz. Bu, yaş ilerledikçe çocukluğundan, gençliğinden uzaklaştıkça daha da yaklaşır. Yaşlandıkça çocuklaşır...

Ben henüz o yıllara ermedim. Dün zihnimi meşgul etmiyor ve ben, çocuklarımla,

öğrencilerimle yapacak daha çok şeyim olduğunu düşünüyorum. Hala hayallerim var. Dünde olanlar dünde kaldı. Elbette bazı olaylar iz bırakır ama tekrar dönmeyince küllenmiş köz gibidir yaşananlar.

Şimdi o közleri karıştırıp, üzerindeki külleri savurup bizi bir zaman mutlu eden, can evimizden vuran, yakan o közü yakalamak için çabalıyorum. Bir şey, evet bir şey anlatmalı, anılmaya değer bir şey...

Her olay biriciktir. Yaşayanı için değerlidir. Kimilerinin “Bu muymuş?” diyeceği, dudak bükeceği hikayeler, bizi yıllarca meşgul etmiş, hayata bakışımızı değiştirmiş olabilir. Evet, bir

şey, böyle bir şey anlatmalı...

Anlatacaklarım, bir nevi kısa metrajlı hikayeler modunda olacak. Servis tabağına serpiştirilmiş yeşillik, pasta üzerine ekilmiş çikolata parçacıkları gibi.

İlk görev yerim Mardin’in Midyat ilçesinde bir köy okuluydu. Sınıf öğretmeni olarak atanmıştım. Kalabalık bir sınıf ve Türkçe bilmeyen bir sürü yumurcak... İlk günler tek iletişimim, üzerime çevrili doksan dört sevimli ve meraklı göz. İlk sırada üç kardeş...

Bir dönem boyunca etrafımızdaki nesnelere isimlerini öğrenmeye, şarkı ve türkülerle Türkçeyi öğretmeye dönük yoğun bir çaba... Birinci dönemin sonunda kapıyı gösterip “Bu ne?” dediğimde “Pencere!”, pencereyi gösterdiğimde “Kapı!” cevabı. Lavabo için izin istemeye gelen öğrencim, kibar bir tavırla “Örtmenim, gidebilirsin tolata?” diyor. Ben de ona “Teşekkür ederim, benim ihtiyacım yok ama sen gidebilirsin.” diyorum.

Birinci sınıfın sonunda ise sadece gözleri konuşmuyor çiçeklerimin. Şakıyan, çağıldayan dillerinden de güzel Türkçemiz dökülüyor. Mutluluk bu... Meyve bu... Alın teri ve çabanın, ekilen tohumu, terle sulamanın karşılığı bu: Tarifsiz bir mutluluk...

Bir ağaç görsek “Hafta sonu pikniğe gidelim.” dediğimiz bir coğrafya. Güzel

bir bahar günü... Uçurtma yapıyoruz öğrencilerimle. Herkes maharetini konuşuyor. Miniklerin gözünde her şeyi bilen, en iyi bilen, en güzel olan öğretmen maharetini konuşuyor. Uçurtmamız piste çıkıyor. Tüm şartlar uygun. Saha, zemin ve de taraftarlar sahaya çıkacak, nazlı bir gelin gibi süzülecek uçurtmamızı bekliyor. Uçurtmayı alıyorum, koşuyorum, kaldırıyorum. Ardıma bakmadan yere düşüyor. Devrim otomobilindeki hayal kırıklığını bu küçük Anadolu köyünde kendi içimde daha acı veren haliyle yaşıyorum. Uzun süren mücadeleden sonra uçurtmamıza bir takım teknik takviyeler yapıyoruz. Bir deneme daha... Uçurtma ve ben havadayız. Birimizin uçuşu mutluluktan, diğerimizinki ise tam donanımlı ve uygun havayı bulmasından olsa gerek... Bir küçük coşku ile bana yardımcı olan Sultani sesleniyor: "Maşşallah örtmeniiiiimmm. Ne çok bilmişsin sen!"

Hala Sultani'nin kara boncuk boncuk gözleri, cin gibi bakışları ve "Ne zaman, ne söyleyecek de beni şaşırtıp gülme krizine sokacak?" endişesiyle bekleyişlerim aklımda durur.

Dün, dün de kaldı derken hatırlayamaktan korkuyordum. Ama şimdi miniklerin o koca dünyasından ne hikayeler çıkıyor. Her biri küllenmiş köz. Kutu açılınca bin bir çiçek, bin bir baharla gelen yıllar.

23 Nisan programı hazırlıyoruz. Kata hareketleri, gösteriler... İlçe merkezinde bile yapılmayan büyük çapta gösteriler... Ben; henüz ileri mi alındı geri mi alındı saatler, yaz saati uygulaması mıydı, kış saati uygulaması mıydı? Kavrayamamış, okula daha gün ağarmadan iki saat erken gitmiş "Acaba tatil miydi, öğretmen ve öğrenciler nerde?" sorusuyla cebelleşmenin mahcubiyetini yaşarken o 23 Nisan'da bana bir daha okul bahçesinde beklemem için okulun anahtarı verili-

yor.

Tahtaya şarkı söylemesi için çıkardığım, bir müddet tahtada durduktan sonra yerine geçen, "Niye söylemedin?" diye sorduğumda ise "Söyledim örtmenim." diyen; "Biz duymadık." dediğimde ise "Kalbimden (içimden) söyledim öğretmenim." diyen Münir...

Korkularını yenip sevinçle, salıncakta "Ben kendimi aştım." diyen Sefa...

"İçimdeki canavarı çıkardım." diyen Kevser...

"Öğretmenim, biz seninle tahinle pekmez gibiyiz." diyen Elif...

Çatık kaşlarıyla defterini uzatıp karşısındakini dövecek edasıyla "Örtmenimmm bahh." diyen Hamit...

Beni cennette bekleyecek olan minik Nurcan...

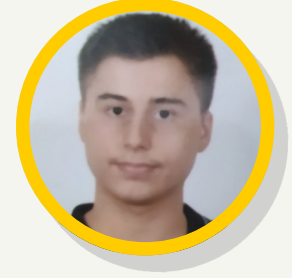
İyi ki öğretmen olmuşum, çünkü dünyanın en masum insanlarıyla birlikte yaşadım bunca yılı. Sebepsiz sevinmeleri, mutlu olmaları beni de mutlu etti. Birçok şey öğrettim onlara belki ama ben onlardan daha büyük bir şey öğrendim: MASUMİYET...

Şimdi hepsinin masumiyetini, kalbimin en içinde taşıyarak tüm yüreğimle diyorum ki: "İyi ki öğretmen olmuşum!"

ŞEHZADE MUSTAFA

ARAŞTIRMA

Enes Çağlayan 10/B

Şehzade Mustafa, 1515 yılında Manisa'da doğmuştur. Babası Kanuni Sultan Süleyman annesi ise Mahidevran Sultan'dır. 1520 yılında dedesi Yavuz Sultan Selim vefat edince babası ile beraber başkent İstanbul'a gelmiştir. İstanbul'da sarayda çok iyi bir eğitim almıştır. Hatta daha 9 yaşındayken Venedikli bir elçi onun çok yetenekli olduğunu ve ileride büyük bir savaşçı olacağını ayrıca yeniçerinin onu çok sevdiğini yazmıştır.

Mustafa, 1534 yılında Saruhan sancağına gönderilmiştir. Bu durum onun o dönemde veliaht şehzade olduğunu da göstermektedir. Çünkü Osmanlı Devleti'nde Saruhan Sancağı tahta giden yol olarak bilinmekteydi lakin Şehzade Mustafa'nın Saruhan Sancağındaki görevi uzun sürmedi. Araya Hürrem Sultan'ın da girmesiyle Saruhan sancağına 1541 yılında Şehzade Mehmed görevlendirilmiştir. Şehzade Mustafa ise Amasya sancağında görevlendirilmiştir. Bunun üzerine halk büyük tepki göstermiş lakin Sultan Süleyman'ın Şehzade Mustafa'yı Doğu'nun güvenliği için gönderdiğini ve hâlâ onun veliaht şehzade olduğunu söylemesi ile halk sakinleşmiştir. 1543 yılında Şehzade Mehmed'in ani ve beklenmedik ölümü

üzerine yerine Hürrem Sultan'ın diğer bir oğlu Şehzade Selim görevlendirilmiştir. Bu olayın ardından Şehzade Mustafa'nın taht için umutları gitgide azalmaya başlamıştır. Aynı zamanda Osmanlı kaynaklarına göre Rüstem Paşa ve Hürrem Sultan'ın oynadığı oyunlarla beraber babası ile arası açılmıştır. Mustafa, babası İrakeyn seferinden döndükten sonra birkaç sefer babasına özür dilemek ve İstanbul'a gelmek için mektup yazmıştır lakin bu isteği her defasında reddedilmiştir. Bununla beraber çevresindeki devlet adamlarının babasının tahtı kendisine bırakacağını söyleyerek ve bu yüzden

sakal bırakıp tuğ dikmesini isteyerek onu kandırmayı başarmışlardır.- Tuğ, Türk devletlerinde hükümlerlik sembolüdür. Sancağın tepesine takılan at kuyruğudur.-

Şehzade Mustafa'nın ölümüne giden yolda bardağı taşıran son damlalardan biri de Rüstem Paşa'nın onun mührünü kazdırıp sanki onun kaleminden çıkmış bir mektup yazması ve bunu mühürleyip İran Şahı I.Tahmasb'a göndermesi olmuştur. Bunun üzerine İran Şahı'ndan gelen mektubu Rüstem Paşa, Sultan Süleyman'a teslim ederek onu "hain" bir evlat olarak göstermeye çalışmıştır. Hatta bir Venedik kaynağına göre bu olay üzerine zehirli hil'at gönderilerek Şehzade'ye suikast girişiminde bulunulmuştur.

Bu gelişmeler üzerine Şehzade Mustafa da tahta geçme hakkını yitirmemek için girişimlerde bulunmuştur. Halkın ve ordunun da desteğini arkasına almıştır.

Böylece Şehzade Mustafa, dedesi Yavuz Sultan Selim gibi tahta geçmek için hazırlıklara başlamıştır.

Bu sırada İran Seferi'ne hazırlanan Sultan Süleyman'a Rüstem Paşa tarafından Şehzade'nin bu durumu bildirilmiştir. Bu olaydan sonra Sultan Süleyman oğlunu öldürme kararı almış ve bunun için gerekli fetvayı Müftü Ebusuud Efendi'den almıştır.

Fetva üzerine Şehzade Mustafa 6 Ekim 1553 yılında vefat etmiştir.

Bugün bile tartışılan Şehzade Mustafa hain bir evlat mıydı yoksa iftira kurbanı mıydı tartışmasına değinmek için bu çalışmayı yaptım. Kim bilir belki de denildiği gibi Şehzade Mustafa tahta geçseydi belki de Osmanlı Devleti'ni birçok büyük zafer daha bekleyebilirdi.

MÜZİĞİN DUYGULARIMIZ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

ARAŞTIRMA

Eğer müzik dinlemekten zevk alan biriyseniz, eminim dinlerken enerji dolduğunuz ya da duygulandığınız şarkılar vardır. Bu şarkılar hepimiz için farklıdır, sizin dinlerken mutlu olduğunuz şarkıyı bir başkası dinlerken üzülebilir veya farklı bir şey hissedebilir. Peki, müzikler neden bize bir şeyler hissettirir hiç düşündünüz mü?

Ses dalgaları kulağa ulaştığında farklı türde sinir hücrelerinin uyarılmasına sebep olur. Müzik dinlerken ruh halimizde ortaya çıkan değişikliklerin ve ritim tutma gibi davranışların sebebinin bu durum olduğu düşünülüyor. Araştırmalar müziğin beyinde duyguların ortaya çıktığı bölgelerin etkinleşmesine neden olduğunu gösteriyor.

Müzik sadece bize bir şeyler hissettirmekle kalmaz aynı zamanda bizi iyileştirebilir de. BAMT'a (British Association for Music Therapy) göre müzik; psikolojik, bilişsel ve iletişimsel ihtiyaçlarımıza karşılık verebilir. Yani müziği terapi amaçlı kullanırsak bizi iyi hissettirebilir. Müzik terapisinin işe yaramasının sebeplerinden biri de kalp ritmini dengeye sokmasıdır. Yani kalbiniz de sizinle beraber müziğe eşlik edebilir. Örneğin daha hareketli bir müzikte kalp ritmi hızlanırken, daha sakin bir müzikte kalp ritmi yavaşlar.

Müzik, bizi iyileştirebileceği gibi aynı zamanda hüzünlendirebilir. Bir şarkının bizi hüzünlendirmesini belki sözlerine bağlayabilirsiniz. Fakat sadece melodiden oluşan şarkılar

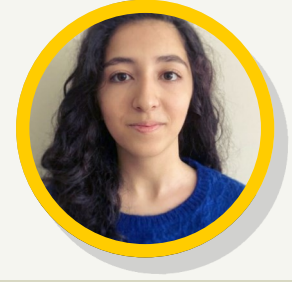
da bizi duygusal olarak etkileyebilir. Farklı ton-daki seslerin dizilişleri duyduğumuz müziği duygusal olarak nasıl algıladığımızı belirler. Örneğin hüzünlü melodiler genellikle minör dizilişken daha eğlenceli ve enerjik melodiler majör dizilidir. Araştırmalar beyinde duyguların ortaya çıkmasından sorumlu olan sistemin, minör dizili melodileri dinlerken daha aktif olduğu gösteriyor. Film veya reklam müzikleri de bu mantıkla yapılır. Verilen görüntüde ne hissettirmek isteniyorsa müzik de ona göre ayarlanır. Belki bazılarınız fark etmiştir, Hababam Sınıfı'nda kullanılan fon müziği mutlu sahnelerde hızlı çalınırken hüzünlü sahnelerde aynı müzik daha yavaş çalınır ve hızını değiştirmek bile müziğin verdiği duyguyu fazlasıyla değiştirir. Minör ve majörün farkını isterseniz siz de deneyimleyebilirsiniz. Chopin'in "Nocturne in C Sharp Minor" adlı eserini, ardından Beethoven'ın "Für Elise" adlı eserini dinleyin. Sadece ilk saniyelerini bile dinleseniz farkı görebilirsiniz ve yeterince dikkatli dinlerseniz tüm müzikleri hissedebilirsiniz.

Berrak Günçe 10/B

JAPON KÜLTÜRÜ VE EDEBİYATI

ARAŞTIRMA

Elif Önel 12/B

Kokonichiwa!
Gokigen ikaga desu ka?,
Ogenki desuka? Bu sözlerin ne anlama geldiğini bilmiyorsanız endişe etmeyin. Yücel Boru Fen Lisesi Japon Kültürü ve Edebiyatı Kulübü'ne gelin ve Japoncanın eşsiz dünyasının kapılarını aralayan isimlerden biri olun. Neden mi? Çünkü Japon Kültürü ve Edebiyatı Kulübü sizin dünya kültürleri ile ilgili bilgilerinizi derinleştirecektir ve yeni bakış açıları edinmenizi sağlayacaktır. Ayrıca farklı kültürlerin, ülkeler bazındaki edebiyata ve sanata etkilerinin neler olduğunu görmenize yardımcı olacaktır.

İlerleyen yıllarda yurt dışında yaşamayı mı planlıyorsunuz? Cevabınız evetse ve mühendislik ve teknoloji alanlarında çalışacaksanız Japonya yaşamak için en uygun ülkelerden birisidir. Eğer o günlere hazırlık yapmak istiyorsanız okulumuzun Japon Kültürü ve Edebiyatı Kulübüne gelmek iyi bir adım olacaktır. Bu kulüp sizi sadece Japonların kültür ve edebiyatı konusunda bilinçlendirmekle kalmayacak, aynı zamanda kendinizi Japonca olarak akıcı bir şekilde ifade etmenize olanak sağlayacaktır. Bu kulübün bir parçası olduğunuzda hayatınızın değiştiğini hissedeceksiniz. Çünkü bu oluşum ve faaliyetleri, insanların birbirinden ne kadar farklı olduğunu ve bu farklılığın insanlığın bir parçası olduğunu anlatacaktır.

İnsanların farklılıklarının onları ayırıcı değil, aksine birleştirici etmenler olması gerektiğini ve farklı milliyetlerin birbiri üzerinde bir üstünlüğünün olmadığını gösterecektir.

Japon Kültürü ve Edebiyatı Kulübü Öğrenci Başkanı 12/B'den Sertan H. İmamoğlu, "Benim gibi Japon kültürüne ilgisi olan öğrencileri bir araya toplamak istiyorum. Kulüpteki üyelere Japon kültürünü tanıtmayı ve onlara Japonca öğretmeyi amaçlıyorum." sözlerini söyledi. Bugüne kadar yapılmış olan kulüp faaliyetleri sorulduğunda "Japon kültürü ve kültürümüz arasındaki benzerlik ve farklılıklar üzerinde sohbet ettik, Japon alfabelerinden biri olan "Hiragana"nın ilk on harfini öğrendik. Önümüzdeki süreçte temel düzeyde günlük konuşma kalıplarını kullanacağımız aktiviteler yapmayı planlıyoruz." cevabını veren Sertan H. İmamoğlu okulumuz öğrencilerini kulübüne davet etti.

Eğer siz de Japonca öğrenmek, Japon kültürünü, edebiyatını, sanatını tanımak istiyorsanız ve etkinliklere katkı sağlayabileceğinize inanıyorsanız kulübe katılmanızı öneririz.

Elif Önel 12/B

あ い う え お

a

i

u

e

o

か き く け こ

ka

ki

ku

ke

ko

さ し す せ そ

sa

shi

su

se

so

た ち つ て と

ta

chi

tsu

te

to

な に ぬ ね の

na

ni

nu

ne

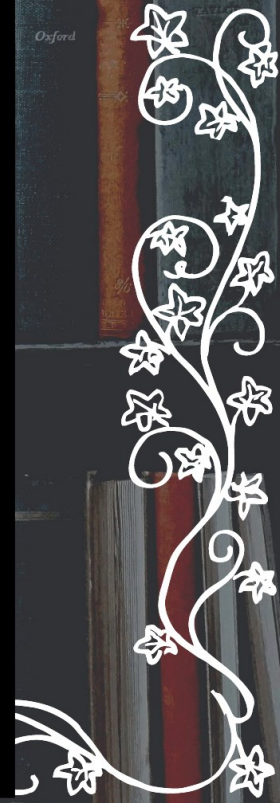
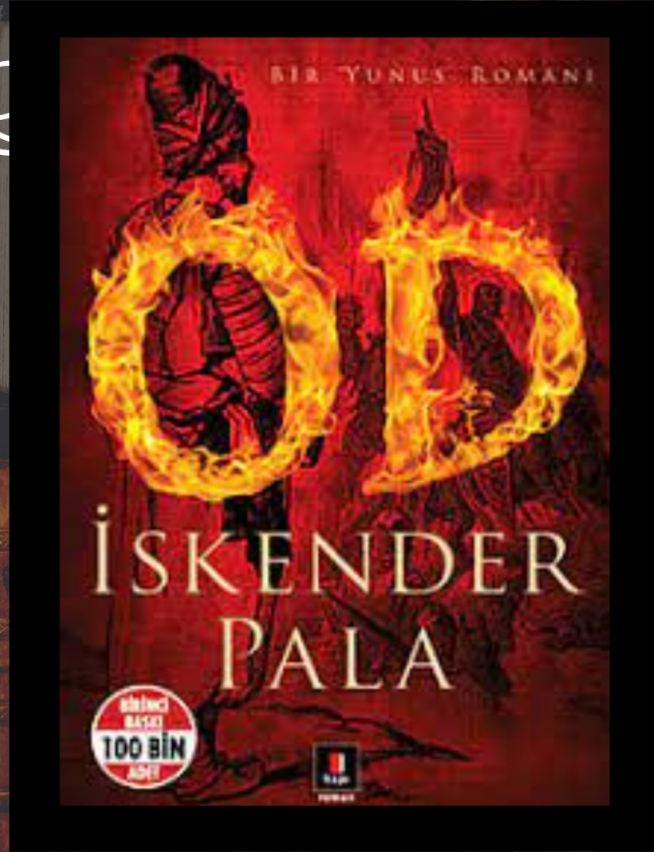
no

İSKENDER PALA'NIN KALEMİNDEN YUNUS EMRE OD

HALİL İNALCIK :

Od; İncanın kadere nasıl boyun eğdiğini, insanın içinde her daim yanan bir ateşi nasıl kontrol edeceğini, sürükleyici bir şekilde anlatıyor...

İlber Ortaylı ;
İskender Pala'nın nefis edebiyatçılığının Yunus Emrenin duruluğunda görmek harika bir his.

10. sınıf öğrencileri afiş çalışmalarından/ İsa Deniz Kılıç